

Mijn vrouw neemt nooit initiatief op seksueel vlak

Mijn vrouw neemt nooit initiatief op seksueel vlak, het moet altijd van mij komen. Als we erover praten zegt ze dat het voor haar niet hoeft. Ik ben een man van veertig met een gezond, zeker niet overdreven, libido. Is er een manier om die frigiditeit van mijn vrouw op te lossen? Walter, Vilvoorde

Het moet inderdaad erg frustrerend voor je zijn om op seksueel vlak niet aan je trekken te komen in je relatie. Maar jij ziet het meteen als louter een probleem van je vrouw, en dat is maar een van de mogelijkheden. Als je vrouw zelf haar seksualiteit als geremd ervaart, is er inderdaad een individueel probleem dat het best aangepakt kan worden met de hulp van een seksuoloog.

Maar als je vrouw haar 'lage' behoefte op zich niet als een probleem ziet en daar best tevreden mee zou zijn als jij er geen moeite mee had, dan gaat het om een relationeel probleem, namelijk een van tegengestelde verwachtingen: jij verwacht vaker seks dan zij.

Op zich bestaat er niet zoiets als een 'normale fre-

quentie'. Het probleem zit hem in de verschillende verwachtingen die jullie beide hebben, en die helaas moeilijk combineerbaar zijn. De vraag is hoe je daar als koppel mee omgaat.

Ik merk in mijn praktijk vaak dat mensen een oplossingsstrategie toepassen die als effect heeft dat het verschil niet verkleint, maar net vergroot. De eerste gaat 'trekken' aan de tweede waardoor die steeds minder zin heeft. Maar omdat die dan ook nooit initiatief neemt, groeit de fixatie en de zin van de eerste. Helaas zien mensen dat vaak niet en een gesprek met een professionele derde (seksuoloog) zou kunnen helpen om de vicieuze cirkel te doorbreken.

Voor een erkende seksuoloog kan je terecht op de site van de Vlaamse Vereniging voor Seksuologie: www.seksuologen-vlaanderen.be

Ik heb moeite om mijn relatiebreuk te verwerken

Enkele maanden geleden zetten mijn vriend en ik een punt achter onze relatie van acht jaar. Tijdens onze relatie waren er vaak conflicten over de vraag of we zouden trouwen of niet. Uiteindelijk heb ik hem voor een ultimatum gesteld: trouwen of uit elkaar. Hij heeft voor het tweede gekozen. Nu heb ik veel spijt van mijn aanpak. Is er nog hoop of moet ik hem vergeten?

Saskia, Sint-Kruis

Alvorens een relatie van acht jaar te 'vergeten' zou ik toch eerst alles uitproberen om ze op een nieuw spoor te krijgen door een aantal misverstanden uit de weg te ruimen. Wat betekent trouwen voor jullie beide? Voor je vriend is de betekenis van trouwen - zoals je zelf aangeeft - gekleurd door de scheiding van zijn ouders. En voor jou heeft trouwen blijkbaar een erg symbolische betekenis. Maar waar gaat het eigenlijk om? Om de verpakking of om de inhoud? En zou je die unieke inhoud weggooien omdat de verpakking niet die van je dromen is? Je spijt achteraf is duur betaald leergeld. Laat het dan ook renderen en neem het initiatief om samen met je vriend op zoek te gaan naar een gemeenschappelijke

betekenis van 'trouwen', één die noch gedichteerd wordt door het spook van de geschiedenis, noch door de valse romantiek van het 'droomplaatje'.

Ik vrees dat jullie veel te sterk in absolute termen hebben gedacht: trouwen of uit elkaar. Tussen die twee extremen kunnen talloze manieren gevonden worden om het eigene van jullie relatie vorm te geven. Ga met alle creativiteit die jullie hebben op zoek naar een originele, op maat gesneden vorm voor jullie allereigenste manier van 'trouwen'. In je twijfel tussen hopen en vergeten, zou ik voorlopig alvast niet vergeten te hopen.